

משנה - פסחים

פרק ה - משנה ד

השוחט את הפסח על החמץ, עובר בלא תעשה. רבי יהודה אומר, אף התמיד. רבי שמעון אומר, הפסח בארבעה עשר, לשמו חיב, ושלם לשמו פטור. ושאר כל הזבחים, בין לשמן ובין לשמן, פטור. ובמועד, לשמו פטור, ושלם לשמו חיב, ושאר כל הזבחים **ג**, בין לשמן ובין לשמן, חיב, חוץ מן החטאת ששחטה שלא לשמה:

פרק ה - משנה ה

הפסח נשחט בשלש פתות, שנאמר ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל, (שמות יב) קהל ועדה וישראל. נכנסה כת הראשונה, נתמלאת העזרה, נעלו דלתות העזרה. תקעו, הריעו ותקעו. הפהנים עומדים שורות שורות, ובידיהם בזיכי כסף ובזיכי זהב. שורה שכלה כסף כסף, ושורה שכלה זהב זהב. לא היו מערבין. ולא היו לבזיכין שוליים, שמא יניחום ויקרש **ז** הדם:

פרק ה - משנה ו

שחט ישראל וקבל הפהן, נותנו לחברו וחברו לחברו, ומקבל את המלא ומחזיר את הריקן. פהן הקרוב אצל המזבם זורקו זריקה אחת כנגד היסוד:

פרק ה - משנה ז

יצתה כת ראשונה ונכנסה כת שנייה. יצתה שנייה, נכנסה שלישית. כמעשה הראשונה כף מעשה השנייה והשלישית. קראו את ההלל **ט**. אם גמרו שנו, ואם שנו שלשו, אף על פי שלא שלשו **כ** מימיהם. רבי יהודה אומר, מימיהם של פת שלישית לא הגיע לאהבתי כי ישמע ה', מפני שעמה מעטין: